

4. Fjerde anbringende om en utilstrækkelig begrundelse.

- Kommissionen har ikke givet en begrundelse, der er tilstrækkelig til at sætte sagsøgerne i stand til at forstå det grundlag, på hvilket Kommissionen traf afgørelsen. Det fremgår ikke klart af afgørelsen, (i) ud fra hvilke grunde Kommissionen fastslog, at den tidligere ordning blev absorberet af den nuværende ordning, og (ii) på hvilket grundlag én ordnings absorption ind i en anden udelukker behovet for en vurdering af, hvorvidt den første ordning overholder statsstøtteregele. Begge disse punkter var hovedkonklusioner, der førte til Kommissionens vedtagelse af afgørelsen. Følgelig er sagsøgerne blevet frataget deres grundlæggende ret til at modtage en afgørelse, der giver dem mulighed for at forstå, hvordan og hvorfor Kommissionen er nået frem til de i afgørelsen udtrykte konklusioner.

5. Femte anbringende om magtmisbrug og en tilsidesættelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder.

- Kommissionen er i henhold til artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forpligtet til at håndtere sagsøgernes interesser ifølge afgørelsen på en upartisk og retfærdig måde. Kommissionen tilsidesatte denne forpligtelse ved urigtigt at vægte Kommissionens og Spaniens interesser højere end sagsøgernes interesser.

6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- Kommissionen så bort fra sagsøgernes interesser ved ikke at tilvejebringe en uafhængig vurdering af den tidligere ordning, hvorved den tilsidesatte proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT 2017, C 442, s. 1.

Sag anlagt den 11. april 2018 — PV mod Kommissionen

(Sag T-224/18)

(2018/C 221/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PV (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Denne sag forenes med den verserende sag T-786/16 i overensstemmelse med princippet om konneksitet og med artikel 68 i den konsoliderede forordning om Den Europæiske Unions Ret af 4. marts 2015.
- Det fastslås, at den psykiske chikane er godtgjort, og det fastslås, at der er anvendt »intellektuelt falsk«, hvilket gør, at sådanne ulovligheder ikke kan tolereres i Unionens retsorden.
- Annullation af CMS-procedure 17/025 for så vidt angår alle disse aspekter og annullation af den afgørelse, der danner grundlag for klage R/8/18.

- Annullation af afgørelsen om at »nulstille« sagsøgerens løn fra den 1. oktober 2017.
- Annullation af den afgørelse, som tvinger sagsøgeren til at deltage i bedømmelsesåret FP 2016 (kalenderåret 2016), samt af afslaget på klage R/502/17 af 16. marts 2018 på grund af psykisk chikane og uarbejdsdygtighed.
- Annullation af den afgørelse, som tvinger sagsøgeren til at deltage i bedømmelsesåret FP 2017 (kalenderåret 2017), på grund af psykisk chikane og annullation af den afgørelse, med hensyn til hvilken klage R/121/18 blev indgivet.
- Annullation af afgørelsen samt af afslaget på klage R/413/17 af 15. januar 2018, hvorved sagsøgeren blev forflyttet til GD SCIC i strid med det mest grundlæggende omsorgsprincip.
- Annullation af afgørelsen fra Kommissionens lønkontor (fru [X]) af 12. september 2017, hvorved det blev besluttet at modregne debetnota nr. ABAC 324170991 af 20. juli 2017 på 42 704,74 EUR med sagsøgerens ikke-udbetalte løn for perioden fra den 1. august 2016 til den 30. september 2017, samt af afslaget på klage R/482/17 af 9. marts 2018.

og tildeling af følgende erstatninger på grundlag af artikel 340 TEUF:

- Tildeling af erstatning for det ikke-økonomiske tab på 98 000 EUR som følge af disse anfægtede afgørelser.
- For så vidt angår det økonomiske tab, tildeles:
  - enten et beløb på 23 190,44 EUR i løntilgodehavende for perioden fra den 1. oktober 2017 til den 30. april 2018, hvis Retten finder, at sagsøgeren har ret til hele sin løn.
  - eller et beløb på 7 612,87 EUR i løntilgodehavende for perioden fra den 1. oktober 2017 til den 30. april 2018, hvis Retten finder, at sagsøgeren kun har ret til lønforskellen mellem hans løn ved Kommissionen og den løn, der oppebæres i den private sektor.
- Endelig tildeles en samlet erstatning på enten 121 990,44 EUR eller 105 612,87 EUR med tillæg af morarenter indtil endelig betaling sker.

og under alle omstændigheder:

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, 3, 4 og 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) samt af artikel 1e, stk. 2, og artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), som fastsætter et forbud mod psykisk chikane.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 21a, artikel 22b og artikel 23 om forbud mod at begå ulovlige handlinger, navnlig for så vidt som sagsøgeren blev tvunget til at deltage i bedømmelsen for 2016, selv om han ikke havde udført noget arbejde på grund af uarbejdsdygtighed og fjernelse fra tjenesten fra den 1. august 2016.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 41 og vedtægtens artikel 11a vedrørende direkte interessekonflikter.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgsprincippet og af princippet om bistand, som blev begået ved afgørelsen om at forflytte sagsøgeren til GD SCIC.
5. Femte anbringende om retsprincippet om indsigelse mod manglende opfyldelse og om legalitetsprincippet.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 9, stk. 3, i bilag IX til vedtægten og af retsprincippet »non bis in idem«, som den disciplinære forfølgning CMS 17/025, der blev iværksat over for sagsøgeren, er behæftet med.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 1, og nærmere bestemt af de rimelige frister for førnævnte disciplinære forfølgning.

Sag anlagt den 1. april 2018 — Manéa mod CdT

(Sag T-225/18)

(2018/C 221/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Camelia Manéa (Echternach, Luxembourg) (ved advokat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 29. maj 2017 fra direktøren for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer om ikke, med virkning fra den 12. november 2015, at forlænge sagsøgerens tidsbegrænsede ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat, som derfor faktisk udløb den 31. januar 2016.
- Det fastslås, at sagsøgeren genansættes som midlertidigt ansat ved centret med virkning fra den 1. januar 2019, eller, hvis dette ikke er muligt, at sagsøgte tilpligtes i erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som for sagsøgeren fulgte af tabet af en tidsbegrænset ansættelse, at betale hende et beløb svarende til den løn, som hun ville have oppebåret, hvis hun fortsat havde været ansat i centret i fire år, i givet fald med fradrag af den løn eller de godtgørelser, som hun vil kunne oppebære et andet sted fra, og at indbetale de tilsvarende bidrag til Unionens pensionsordning.
- Oversættelsescentret tilpligtes i erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der for sagsøgeren fulgte af afgørelsen af 12. november 2015, at betale hende et beløb på 11 136 EUR for det ikke-økonomiske tab, et beløb på 12 000 EUR for hendes løntab og et beløb på 9 674 EUR til dækning af hendes advokatudgifter.
- Oversættelsescentret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af pligten til at stille sagsøgeren i den samme retlige situation, som forelå før den tilbagetrukne retsakt, faktuelle fejl, anlæggelse af åbenbart urigtige skøn eller utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af tjenestens interesse, for så vidt som den nye afgørelse om ikke at genansætte sagsøgeren pr. 31. januar 2016 var baseret på forhold, som i modsætning til det af hende antagne, ikke forelå, da spørgsmålet om hendes genansættelse blev rejst i november 2015.